

Pieśń nad Pieśniami

Rozdział 6

1. Miły mój wstąpił do ogrodu swego między zagonki ziół wonnych, aby pasł w ogrodach, i żeby zbierał lilije. 2. Jam jest miłego mego, a miły mój jest mój, który pasie między lilijami. 3. Pięknaś ty, przyjaciółko moja! jako Tersa; pięknaś, jako Jeruzalem; ogromna, jako wojsko uszykowane. 4. (Odwróć oczy twoje odemnie, gdyż mię one srogim czynią). Włosy twoje są jako stada kóz, które wychodzą z Galaad. 5. Zęby twoje są jako stado owiec, które wychodzą z kąpieli, z których każda miewa po dwojgu, a niepłodnej nie masz między niemi. 6. Skronie twoje między kędzierzami twemi są jako sztuka jabłka granatowego. 7. Aczkolwiek jest sześćdziesiąt żon królewskich, a osmdziesiąt założnic, a panien bez liczby: 8. Wszakże jednaż jest gołębica moja, uprzejma moja, jedynaczka u matki swojej, bez zmazy u rodzicielki swojej. Ujrzawszy ją córki, błogosławioną ją nazwały; także i żony królewskie i założnice, i chwaliły ją, mówiąc: 9. Któraż to jest, co się pokazuje jako zorza, piękna jako miesiąc, czysta jako słońce, ogromna jako wojsko uszykowane z chorągwiami? 10. Zstąpiłam do ogrodu orzechowego, abym oglądała owoce rosnące w dolinach; abym obaczyła, jeżeli kwitną winne macice, a wypuszczają pączki jabłonie granatowe. 11. Niżem się dowiedziała, dusza moja wsadziła mię na wóz przedniejszych z ludu mego. 12. Nawróć się, nawróć się, o Sulamitko! nawróć się, nawróć się, niech na cię patrzymy. Cóż widzicie na Sulamitce? Widzimy, jakoby hufy wojenne.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.